

- Atunci Dumnezeu să-i dea minte cui nu are. Iar nebunilor să le umple prăvălia cu glume.
- Din două una: ori te dă afară, ori te spânzură, dar de scăpat, tot nu scapi tu nescărmănat.
- Dacă mă dă afară, nu ies rău, că afară-i vară; iar dacă mă spânzură, scap de grija înșurătorii, deci tot bine ies.
- Ei, ce-ai de zis?
- Că mă țin curelele pentru ambele cazuri.
- Așa de bine au să te țină, că ai să-ți pierzi nădragii.
- Și-așa e bine, când ai cu cine. Hai, ia-o din loc, că te-așteaptă sir Toby să-i dai să muște din fructul oprit ca oricare din Iliria.
- Gata, ticălosule, facem pace. Să nu sufli o vorbă cuiva despre asta! Uite că vine și doamna. Încearcă s-o-ndupleci cum te-ajută capul mai bine. *(Iese.)*
- O, duhule sfânt, dacă nu ești prea supărat pe mine, inspiră-mă să fac o boroboacă cu duh. Vorba aia: decât un nebun care face pe înțeleptul, mai bine un înțelept care face pe nebunul. Trăsnește-mă cu duhul tău, să fiu cel mai trăsnit dintre nebuni.